

9 Iunie 2013

Buletin Duminical



Aș vrea

Mare este Domnul

„Veți vedea cu ochii voștri lucrul acesta, și veți zice: „Mare este Domnul dincolo

de hotarele lui Israel!” (Maleahi 1:5).

Biserica Baptistă Română „Betel” nu este un loc, nu este o clădire, nu este un petec de pământ, ci este poporul răscumpărat al Domnului, sunt sfinții lui Dumnezeu care s-au hotărât să trăiască în bucuria mântuirii, în harul Domnului Isus Hristos și pentru slava Lui.

Biserica aceasta este adunarea sfinților lui Dumnezeu în sârbătoarea laudelor de preamărire a Mântuitorului slăvit Isus Hristos, este strângerea laolaltă a celor care doresc să trăiască în dragoste, în sfințenie, în pace și în afirmarea dumnezeirii Celui care ne-a răscumpărat prin sângele Lui vărsat la Calvar, recunoscând autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu ca fiind inspirat în întregime de Duhul lui Dumnezeu și suficient pentru credință, mărturie și trăire. Vrem să trăim uniți în dorința să avem o viață autentic creștină, cu adevărat devotată Domnului Isus, pentru ca în noi să se vadă puterea Duhului Sfânt, formând Trupul duhovnicesc pământean al Domnului Isus, și vestind Evanghelia mântuirii din păcate tuturor și în special fraților noștri de neam, românilor de aproape și de departe.

Vrem să fim o biserică harnică și lucrătoare, cu interesul suprem de a-L proslăvi pe Dumnezeu și a ne bucura de părtășia cu El, cu Domnul Isus prin Duhul slavei Lui, de a câștiga pe alții la Hristos atât aici, local, cât și în depărtările unde ne ajută Dumnezeu să ajungem, trăind în așteptarea venirii Domnului Isus, și gata a-L întâmpina cu toți sfinții în văzduh.

Doamne, ajută-ne să fim Biserica Ta, oștirea Ta, Mireasa Ta !

Aș vrea, Isuse, Tu să-mi fi
Cetate tare-n vreme rea,
Toiag de sfinte bucurii,
Și Soare pe cărarea mea.

Aș vrea, mai mult decât să-mi dai
Mărgăritarele de preț,
Să-mi fie scris numele-n Rai,
În Cartea harului măreț.

Să știu că mă îmbraci mereu
În haina dragostei dintâi,
Și-atunci când trag la jug din greu
Tu lângă mine să rămâi.

Să nu m-ascund pe după măști,
După icoane pământești;
Să nu-mi doresc ce Tu urăști,
Să nu urăsc ce Tu iubești.

Murdare gânduri să nu țeș,
Și vorbe rele să nu spun;
Cu sare graiu-mi fie dres,
Gunoaie-n suflet să n-adun.

Aș vrea mai mult să-mi fie drag,
Slăvitul vieții sfânt Cuvânt;
Al Paradisului meleg
Să mă deslege de pământ.

Aș vrea, nu aur din Ofir
Și nici manta de Șinear;
Ci ungera cu sfântul mir,
Și-n inimă ceresul har. (V.P.)

Biserica Baptistă Română „Betel” - 6120 N. Harlem Ave., Chicago, IL 60631
Serviciul divin duminical, după amiază: 4:00 - 6:00
Radio - WEEF 1430 AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
Internet - <http://www.betelchurch.org>



• Sora Maricica Vinersan s-a întors din România unde a luat parte la înmormântarea sorei de corp, Florența Raveica, din Iași, care a plecat la Domnul pe data de 14 aprilie.

• Familiile Andrei Smahon și Dan Bogdan s-au întors din călătoria făcută în California la rude și prieteni.

• Astăzi surorile au pregătit la sfârșitul adunării o masă cu prăjituri de vânzare, un „Bake Sale,” pentru strângerea de fonduri care să fie folosite la „Școala Biblică de Vacanță” cu copiii, care se va ține între 8-12 iulie.

• Duminica viitoare fanfara noastră va fi plecată la Denver, Colorado, ca răspuns la invitația făcută de biserica Applewood Baptist Church, Wheat Ridge, Colorado. Biserica Applewood are trei servicii de închinăciune în fiecare duminică, și fanfara va cânta la toate trei. Serviciul de după masă, va fi cu participarea fraților români din Denver. Să avem în rugăciunile noastre această ieșire misionară cu totul deosebită de altele, și să ne rugăm pentru puterea Duhului Sfânt în chemarea altora la pocăință. Participarea românilor din Denver așteptăm să fie și de la biserica pentecostală și de la cea ortodoxă.

• În duminica trecută a fost cu noi sora Ana Arcan, care împreună cu fratele Ion Arcan și-au arătat dorința să fie membrii în biserica noastră. Ion și Ana Arcan locuiesc în Glen Elyn, și în prezent fratele e ținut la pat de o boală. Le dorim însănătoșire și întărire în trup, și bucurie sufletească în părtășia bisericii noastre.

• Familiile Petre Ordeanu, Jean Opriș, și George Ardelean, sunt plecate în concedii și vacanțe. Dorim să fie sub paza bună a Tatălui ceresc și să se întorcă întăriți și odihniți înapoi acasă.

• Joia trecută seara, 6 iunie, s-au întors din România sora Ofelia Bonca și fiul, după vizita făcută la Cugir timp de trei săptămâni. Bun Venit acasă!

• Felicităm pe școlarii și studenții noștri care au absolvit anul acesta cursurile școlare. Tradiționala masă a laureaților o vom organiza anul acesta vineri seara, 28 iunie.

• Rugăciuni pentru cei bolnavi: Mihai Babii, Ion Arcan, Olga Ordeanu, Maria Dancea, Rodica Lighezan (Arizona), Puiu Sezonov.

Lecția de Școală Biblică

(pentru joi seara, 13 iunie)

Închinare și înțelegere. ➔ Textul lecției: Isaia 29:9-16

...Domnul zice: Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească” (Isaia 29:13).

Misionara Lottie Moon

China de la începutul secolului XX, cu întinsele câmpii de orez lucrate cu mâna, cu o tehnologie primitivă, nu semăna deloc cu cea de astăzi, care a inundat toată lumea cu produsele „made in China”. Pe atunci, în China trăiau „doar” 472 milioane de oameni, comparând cu miliardele de cetățeni ai Chinei de azi. Dar un lucru nu s-a schimbat, nevoia oamenilor de a-L găsi pe Domnul Isus ca Mântuitor.

În 1873, o tânără americană a fost mișcată de Duhul lui Dumnezeu să meargă în China și să spună oamenilor despre Domnul Isus. Și-a lăsat serviciul bănos pe care-l avea, casa, familia și țara. Era hotărâtă să meargă și să rămână în China până când și acolo oamenii vor cunoaște pe adevăratul Dumnezeu. Charlotte Digges, supranumită Lottie Moon, a plecat la vârsta de 32 de ani ca misionară a Bordului de Misiune în Străinătate din cadrul Convenției Baptiste de Sud, fiind una din puținele femei desemnate ca lucrătoare în câmpul de misiune în vremea aceea. Pleca o tânără visătoare, foarte credincioasă, smerită și simplă, într-o țară ostilă, greu de prezis în tulburările politice de atunci, având foarte puțină experiență în domeniul limbii și al obiceiurilor din China, dar hotărâtă să stea la dispoziția lui Dumnezeu pentru slujire.

Timp de 39 de ani a lucrat în Tengciow și în Pingtu. La început s-a izbit de respingerea chinezilor față de orice era străin. În plus, fiind femeie, oamenii au numit-o „dracul acela de femeie”. Dar Lottie nu s-a lăsat descurajată. A căutat metode cele mai inventive ca să se apropie de ei. Pregătea prăjituri care au atras cu mirosul lor pe cei de afară, apoi a început să meargă cu prăjiturile din casă în casă, și astfel a devenit agreată, primită, deși mai greu înțeleasă, de cei din jurul ei. A renunțat la hainele americane și s-a îmbrăcat în hainele oamenilor de rând din China. A învățat bine limba lor, și după o vreme, oamenii n-au mai răs de ea atunci când le vorbea despre Domnul Isus. Lottie Moon n-a fost doar o misionară care s-a dus în China să slujească, ci s-a identificat cu cei cărora a vrut să le spună despre mântuire.

Vacation Bible School 2013

Rugăm părinții să completeze formele de înregistrare ale copiilor pentru săptămâna de VBS între 8-12 iulie. Costul este \$25 pentru întreaga săptămână. Tema anul acesta este luată din ideea unui Parc Național numit „Son-rise”, (nu sunrise, adică răsărit de soare, ci *Sonrise*, răsăritul Soarelui nostru care este Fiul lui Dumnezeu). Înregistrările se pot face și direct la Tina Popovici, sau chiar pe Internet în pagina bisericii de pe web, www.betelchurch.org.



Când Lottie Moon avea timp liber sau nu călătorea prin satele din jurul orașului Tenciow, scria scrisori acasă în America, povestind „aventurile” pe care le avea, cu succese uimitoare și eșecuri descurajante, și le povestea celor de acasă în scrisorile ei despre întunericul cumplit al superstițiilor care stăpâneau poporul chinez. Din scrisorile ei, cei de acasă au aflat despre setea Chinei după adevăr și Mântuitor, sacrificiul ei fiind o inspirație și pentru alții să ia mantaua misiunii și să pornească la

Programul de Închinăciune



- Cântări comune: Ce har... Ce-ar fi făptura fără Tine...
— conduce Edward Negru
- Rugăciune de Invocare
 - Clipe de rugăciune (1) — Andre Ordeanu
- Cor: „Cineva se-ngrijește de mine mereu”
- Poezie: Ana Bud
- „După ploaie și furtună” — trio frații Smahon
- Psalmul 27:1-4, citește Marc Popovici
- Cântare: „Peste-ntreg pământul” — un grup de tineri
- Psalmul 92:1-5 — citește Marius Bonca
- Duet: Noelle Bud și Diana Popovici
 - Clipe de rugăciune (2) — Andre Ordeanu
- Cor: „Voi cânta îndurarea Domnului”
- Citirea textului: Luca 22:47-53.
- Colecta, în timpul cântării „Ce dulce este mesajul...” (Edward Negru)
- Cor: „Cerurile măresc pe Domnul”
 - Predică: Ultima minune înainte de răstignire
- Cântare comună: „Trece Isus pe-aici” — Edward Negru
- Rugăciunea de încheiere

drum. A cerut credincioșilor baptiști din America să suporte mai activ cauza misiunilor și să se implice cu bisericile locale în a trimite noi misionari în țările unde încă n-a pătruns Evanghelia.

În 1912, în timpul războiului intern și în timpul unei secete groaznice, Lottie și-a dat ultimele alimente pe care le avea, ca să salveze viețile celor din jurul ei, înfometaiți, săraci, goi. Încet, în tăcere, fără murmur, cu un curaj extraordinar, Lottie Moon a preferat să stea flămândă săptămâni întregi, după ce și-a dat ultimele rezerve de orez și pâine celor care veniseră să-i ceară ajutor. Când și-au dat seama ceilalți colegi de misiune de starea sănătății ei, au ambarcat-o spre casă. În ziua de Ajun al Crăciunului din anul 1912, la vârsta de 72 de ani, Lottie Moon a murit pe vasul care o aducea înapoi spre America.

Acum 100 de ani, la Convenția Baptistă de Sud din St. Louis, a fost anunțată trecerea ei în veșnicie. Raportul anual al convenției are pasajul acesta: „Lottie Moon, o sfântă a Domnului, cu un caracter de regină între misionarii noștri, s-a dus să-și primească răsplata veșnică la data de 24 decembrie 1912.”

Exemplul inspirativ al vieții acestei misionare a făcut ca Societatea Surorilor din Convenția Baptistă de Sud să numească în 1918 strângerea de fonduri anuală pentru ajutorul misionarilor, o colectă generală făcută de Crăciun, „The Lottie Moon Christmas Offering”. De atunci, de-alungul anilor s-au strâns sub numele Lottie Moon circa 1,5 miliarde de dolari în fondul de ajutor al misiunilor.

Un fapt demn de remarcat este și acela că din banii strânși în colectele Lottie Moon, Bordul de Misiune în Străinătate a terminat construirea clădirilor din București ale Seminarului Baptist în anul 1924.

Pe piatra de aducere aminte a acestei binecuvântate misionare sunt cuvintele: „Ea a făcut ce a putut. Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui.”.

